[illegible]

13638

[illegible]

కస్తూరిరంగ శతకము

ఇది

[illegible]

మంగు వెంకటరంగనాథరావుచేత

ముద్రింపఁ జేయఁబడెను.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు

కాకినాడ.

శ్రీ వెంకటేశ్వర ముద్రాక్షర శాలయందు.

1913

వెల 0—3—0

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు

శ్రీగురుభ్యోనమః.

విప్రారిపంగవితేశము.

ఇందు ౧ లగాయతు ౧౫ వరకు రాయభట్టువీరరాఘవకవియున్ను చేసినవి ౧౬ మొదలుకొని ౧౯ వరకు నాదెళ్ళ కామరాజుకవిశేఖరుఁడు చేసినవి యున్నయవి.

(సీసపద్యములు.)

సీ॥ శ్రీమంతుడగు బలరామయ్య మంత్రి ప్రథమునకో మితనాభవృతధాత । సంపద గోవింద నందను మిత్రాత పరగనీపైపట్టు పచ్చపాత్ర । నా తరాల నుతుడు దేవరావారి ప్రియదూత రాకాసి యుగులి నీకు దాత । తగు మంత్రి తెలిసి సాగసాయుగ ముత్రాత భామిని నేతని భాగ్యనీత॥ గీ॥ నీకు నెన్నంగ మున్ను మున్నే టినేత. ఐటుయుగొట్టు నుబెంచె బాలచేత । శత్రుమదభంగ సహమున త్యానులాంగ, సూరిచిత్తాబ్జభృంగ కనూరిరంగ. ౧ సీ॥ మ

దశావతారని నుదుటి కస్తూరిబొట్టు మిసమిసలాడు
నీ మీసకట్టు। ఘనవెన్న గనపయు దాటును నీగ
ట్టు కప్పుర వరులునీ కాలిమట్టు। పటువైన వైకుంఠ
పట్నము నీతెట్టు ఘనసాధులందునీ కనికిపట్టు।
మాయతో మాయనీ జాయమా కనికట్టు రోసిగా
లదినన్న రోటుగట్టు। నేడు నిరులియ్యకున్న నా
తోటితిట్టు, బడకు మమగాడ నిన్ను నేనిడితిపట్టు। క.
సీ॥ భావింప దేవకీ దేవియు నీయవ్వ కాళింది నీకు ని
వ్వాళిలివ్వ। పెరుగు గొల్లదినీకు బొట్టు గబ్బను
వ్వ రాధిక నిను జేయు రతినివ్వ। నెలతల గను
గొని నిప్పునీమయివ్వ ఫడ్రినిన్ కీల్జడబట్టినవ్వ
నియిరాకీపోది నేటివజ్రిప్రవ్వ రాకాసిమూకకు నే
కుడివ్వ॥ మొరవినప్రాగద నాతోక మొసనినివ్వ,
వరమయప్రనివై వాసుదేవావహావ్వ॥ క. ౩. సీ॥ నవ
సంపుటిమక్కిగో నతిపట్టె నిచెట్టు పొసగనిపాసపు పట్టి
మెట్టు। కట్టితి కటిమీద గొల్లబంగరుబట్టు గొల్లభా
మినులునిన్ గొట్టితిట్టు। ఘనజగంబులుమూడు గ
న్నది నీపొట్టు తగిలి దాసులునీకు పండ మెట్టు। సం
దున నలిమిని న్నందిరోటునుగట్టి కొంబరినీవొట్టను

కోడుకుబుట్టి। చెలగ తాబేటివసుచు మోసితివిగ
ట్టు,నేరితిరిగాతి ఘనుడు చెట్టుబట్టి॥ ౫ ॥సీ ॥నిలమే
ఘుమునదాలు నేలనీమోయుగప్ప నిలకంఘుపసంఘ ని
యుతీకోప్పనిదేవునింపుప్ప టీవానిగప్పనిలుం
టివరపునిపిట్లపుసప్ప। నీరూపుగారివాసితిబాలనిసు
ప్ప నీదేవిపారుగంట్లనిలుపగొప్ప।నీకుసాందిప్రపు నె
రిగతప్పులుజెప్ప నీప్రభుపంచుతే నెయ్యపప్ప॥ రాఘ
వామణిపోడిగిని రపికవిప్ప,చెలగలిగియుంచుదుక్లి
నిచెయ్యిపప్ప॥ ౬. ౫ సీ॥ సతీరాయుపని మెచ్చి రా
ఘగెప్పసురాల్ప సత్యభామినినీయ సరసనిల్ప। పుక్షీ
రీదేవని రూపుగన్ గొనిపిల్వ కయసంప ఘపర్తిసం
చుపునువాల్ప। పపరింపగానిను పాసుపయ్యోసని
ల్వ నీపొత్తుపుట్టిన నిసుప్రసల్ప। గోపికాపుబులు నీ
కొల్వ గట్టిగగొల్వ నీచిన్ని సుతుడు పలరాలుపల్ప
పండినిదండుదెబ్బడి రెండువేల్ప, పసచుపులగట్టి
బోతివాలంకగొల్వ॥ ౭. ౬. సీ॥ పనసిపురోగ్యఘను నే
లించిబితిపిఢ్లి ఘునయకోదమ్ము నిసుగస్న తల్లి। యొ
స్న గనెమోడు ఘుస్న పుడాడ్లి తలపనీకల సుఘ
పర్తిమ్మచెల్లిపంపిగాకాప్లపయుంపటగొలుప్నసాపం

స్నేహము పాలవెల్లి । వెనుగుపాక్ పట్టును బెట్టినావ
టపల్లి వెన్నెకుమారుమకునమంథల్లి । రహానిసీమీద
బుకార్కయరాఘవల్లి, మొకసి నీ వెక్కుఁ ఖగరాజ
వాహముపొల్లి॥ క. ౩. సీ॥ కీర్తిమతోహర్షకిని దేవిని
సువర్ణయుకితవేటురమ్మనిరాధవాయ । కాళిందికేళ్
హోయి గంధపంకమునామయ నసుగావమునిఛద్రి
పునపనేయి । స్నానంపెగుబాయునగప్రపన్నె లగా
యవలిబితోమ్మెమ వార్యయుపికమునగాయు । మరు
వుపూర్వులు వేయు పుహాసంతువగాయు కినుల
సంభవురాయ గాలివోయు॥ పెలసి బృందావనంబు
తో వింతలాయె । సంపదబృందములకునానంపకూ
యె॥ క. ౨ సీ॥ పోలింప సుప్రభాప్ప పోలునునేము
కుఁ పెకుఁటిప్పంబుల నొప్పు పెకుఁ । లసులకు
లంబుల నహుగంటుగను వార్కుఁ మదిరాక్షి, రా
ధనీ యెమటతకుఁ । నయ్యాటులను వేడ సత్యభా
మిని మొక్కుఁ ప్రియసుదంతిత్వదీయ ప్రేమనికుఁ
శుభజాంబవతియు నీ సభసునాట్యముప్రొక్కుఁ స
తిమిత్రసంపనీ రతులనాకుఁ॥ బ్రోవరావేల యి
ట్లు జేసేవటకుఁ, నినసుతనానుపింపవెన్నెనికుఁ

శ॥ ౯ సీ॥ దాసని పసుపాలు ద్రావించఁదనితివయ్య
బి యన్నఁ గెమ్మోవి తీయ్యనయ్య । అయ్యగోప
యు తరాగటుమ్మ్యల నిన్న్యయ్య రాఘనిత్రోసు వ
రితియు జెయ్య । వెలసి సుదంతిఁనిన్ వరిచెండ్లఁజేవ్రి
య్య యులసత్యభామని కాంతయ్య । ఘనమిత్రింపం
డదా గంధము మొయుబయ్య సొగసుజాంబవతి ని
సగలుడోయ్య । తలచి కాళింది జేసిని తలకుబొ
య్య మెసని పనులన్ని నీచేత మేప్రమయ్య॥శ. ౧౦
సీ॥ రావణు పురిగాల్చి నిబ్బంధించకోతి బంధ
స్త్రీ జేసెనీ పదపు బూతి । నేస్త్రకాదెప్పుడు నీకుపు
రారాతి తొగలకు పగతుని సొగసుజాతి । అఖి
లాండభాతిని యుట్టిపరంజ్యోతి యెనసిదాసులకుని
యమనిభాతి । దశకంఠమద నిరుశరచిత్రస్వాతి జ
డిగర్భించిన స్వామిహైతి । సేతునిత్యాచలఖ్యాతి జే
సితిగజ, దొంగహైనావు నాచేత హరికితిపత॥శ. ౧౧
సీ॥మదురుంచదేసుముందువెలసికుసువిందుఘృతరా
ష్ట్రుసయసమదిపసంయు।రాఘనితోసుపరితిజెందిమ
రసాందునెరిసుదంతియుగోరుసిదుపాందు హానసని
మోహముషోడశకన్యాపూర్ణేందు అన్నదేసతబు నీక

న్న కీర్తించుమనిను బ్రస్తుతించిన నేసిరి జేకొంచు నేస్తు
నిప్పను నేనుగందు । సుసుబహసుల వేడనాముననుగం
మనీరజాత భద్రం దుదానికుగందు॥ శ. ౧౨ సీ॥ సకంట
దశకంఠు నేచుంచు నాకనోపు సామిదేవుభార్య
సత్యభామ । రుక్మిణీమణిమిద రూఢిగా నిన్నేమనం
పంబు నిమోహము పంపుహాము । జానకీపమణి నీక్షి
సకుంచ మీకూము నెరిసమోక్ష్య నుచుట్టు నిమనీమ
రామదాసులబ్రోవ రావశేషుని స్త్రీముచన్న ప్వని
కు కౌశల్య రోను॥ శకటుమ్ముద్భవ సకల రాక్షసవి
రామ, పతితపావన నామమహానీయ॥ శ. ౧౩ సీ॥ వ
లసిచ్చె రాధికా వనిత నీకునివార కసుగొని రుక్మిణి
గొనెవిరార । నీలపీలికా పానిరోమార మూవిత
మత్తానీసుచూర। సత్యభామినిగూడుసనమస్థకే
ర బంధస్త్రీజేసె నీపాదఘూర । రాజితసౌందర్యరా
జతేజోహోర యసవరతోస్నత వినుతకార ॥ యిం
ద్రవైభవ సంకల్ప చంద్రవహార, నీకు మ్రొక్కెద
సామిగా మాకుమేర ॥ శ ॥ ౧౪ సీ ॥ ముద మొంద
వీనుల ముత్యాల చౌకట్లు మహినిస్తు పొగడు బ్రా
హ్మణులుభట్లు । చెకచెక రాము రాఘవునేకు చేవ

ట్లు కెరలినీయుదుగులకిర్రింపెట్లు । నీకుగోపికల
తో నేవేళయాటట్లు తొలగకేళోద్యమ్ము తోడనెట్లు
వరగ నీయెదమీద భద్రిచిన్నాసవాట్లు పిఘ్నసుతక్ష్
ణీ వేణి దేట్లు॥ నిన్ను బోర్రికి నిన్ను నే జేతువట్లు, న
గమే నిరురిస్తు దాతపిటు॥ క. ౧౫ సీ॥ మచ్చమైర
రంపు మొనకుమ్మమూర్తిపు వెలయు నీచేతిలో ని
రులచెంపు । ఘనముగా నీప్రసార్చినది కోతులపం
తు పోరపు నీపెదప్పెడు బోండుపంచు । ఉలువలరేపు
నీశిరమున క్రొందటి వింపు నిసుదప్పవటు రాధనసులు
రెంపు । వరగ నుదంతి నీపక్ర్లోపలనుంపుకపు
జగంబులునీకు కడుపునింపు॥ బొసగగోపికలకు నీ
కుసు బాతుబంపు, నీప్పటిల్లంగ నిరులుమాకిప్పరం
దు॥ క. ౧౬ సీ॥ ఆకాశగంగనీయంఘ్రియు గను
పిల్లఅలనేదేహ యొపలువల్ల। తగగొల్లలింల్లనీప
ప్పిచిక్రనిచల్ల కడలి నేమనుబంగారుశల్ల ।రాధిక
నిరులు మీదను పెదచల్ల యెల్లలోకములు నీప్రల్ల
నిల్లి। దేవరాస్త్రంబున రావణు డిలపల్ల హారుపి
ల్లు కొక్రనిపుగప్పుల్లు॥ లఘమిల్ల గోపికల్ నిన్ను
నొల్ల, దేవతిసామి యుకోకుచట్లభల్లు॥ క. ౧౭ సీ॥

ఎన్నఁగ నెప్పుడు మీయన్న దాగినకల్లు గొప్ప
గు నేడెప్పు డప్పుడిల్లు। రంగైన శివరాత్రి జంగము
నీ యిల్లు అసితాభ్రమగును నీ దయిన యొళ్ళు। మం
చినీళ్ల దమమి మూముప్పులు నీ యుగ్గ రుక్కనేనె
లతగిల్లు మేసత్త పాలింప్లమేజుత్తు నీగోళ్లు నీయిం
టి పరసిట్లునివ్వటిల్లునీమాకురుడు వ్రానేపి నెరినిడు
ళ్లు। లోకమందు సమస్తంబు నీకు జెల్లు। క॥ సీ. అమ
రాదు తెరుగుదు రయ్యదేవరనాడు యిందిరాదేవి
నికీదుజోడు। వైకుంఠపురము దేవరవారికినినీడు వ
టుపర్వ నీచెయ్యి బలినివేడు। నీనేత్రకానికి నేత్రం
బులోకమూడుయున్నాళ్లు నిన్ను నే నెరుక కాడు।నీ
పదంబులతోడు నీపదంబు తెపాడు తేదునాముననె
టు లేదు చూడు। ఇంతగా వార్ధిమినాడు కొంత
పూడు, యెనసిజగముల లేదు నీయంతవాడు। క.
౧౯ సీ॥ నలువైన చిన్ని చుక్కలబోలునీ గోళ్లు కమ్మ
నీమరదికి రొమ్ముగుళ్లు। యన్న రామునికి నీకన్న ద
మ్ములపాళ్లు అంటె నీ వినుల కంటుజోళ్లు। ఓహోవసా
కార నీవేరు పెరుమాళ్లు రహిని నీమెడ వేళ్లు రవల
పాళ్లు। అరయుగా నీభార్యతిరుగును పొదుగిళ్లు నీసు

తులిభించేవి నెరినిదులు । కోరిరావణలంకలో నీదు
త్రల్లు, చెన్న గొల్లద వగుదుగా దినవిద్యాళ్ళ। శ॥౨౦

సీ॥ రావనిరుక్మిణీ దేవిబంపెనుజాబు నెరిరంగ
నాంచారి నీయుజాబు। రహిననీపేరు నారాయణ
శాస్త్రంబు నీచుట్టములగారు డాచలాబు । యిల
రావణుహుకొంత యెరుగును నీడాబు నిజభక్తులకు
దెల్పు నీజవాబు । దానవినీకు పార్థాశి యయ్యోఖ
రాబు కరిమొరవిన్న చక్రనినవాబు । ముక్తులి
చ్చెడు వైకుంఠమున మునసబు' వంటరినినేసునను
బ్రోవవయ్యాజాబు ॥ శ ॥ ౨౧ సీ ॥ గురిమీరగానిన్ను
గూర్తునేక ప్రాస నీప్రయత్న ముగల్గి నేప్రయాస ।
నూరుపదార్థ్వ వేరులన్నియు నీకములుజేయ
బూనితి బలుతమాస । గట్టిగానిన్ను నే మట్టిచేసితి
బాస నిద్ధరయందు యుష్మద్దయాస । మద్రంబునా
మీద పొల్గింతువనియాస బూనియున్నా నడియేను
దాస । దాసదాసుడు నీకునే ఘనవిహాస, మానితో
ల్లాస కోటిమన్మథవిలాస ॥ శ ౨౨ ॥ సీ ॥ నాలుగు
మోములవాలునిగనుబ్రోడునీకఘామఘురంబుమా
కులద్దు । గోల్కొండపాఛ్ఛాయ కూత్రుపైబడంబ

ద్దుముగ్గురిలో నీవు మొదటిపేద్దు। వయ్య నీనో
టిలో నెయ్యిమీగడజిడ్డు మిమునుతింపగయున్న
శమనునొడ్డు। వసుధలో దేవరవారికి నెవరడ్డు వి
కబేదాసులే నీకుదొడ్డు। బ్రహ్మమే నీవు నీమాయ
బ్రహ్మకడ్డు, యెన్న సూర్యుండు నీకుడికన్ను గుడ్డు
॥ శ ॥ ౨౩ సీ ॥ దేవరమీకును దేవియుభూపుత్రి పవి
కటింపనీదు ఘోటకముపుత్రి। రాజితదశరథరా
జు నీకులగోత్రి వికచేకైకకు నీకుధాత్రి। తామర
సాక్షుడు తమ్ముడు సౌమిత్రినృపతి విభీషణు నీకు
మైత్రి। రాధనీతో సుపరతులు నొందును రాతి అ
లనాడు నీరూప మాదిపుత్రి। నీదుభుజములగాయ
త్రి మృదుపవిత్రి శ్రీలజెన్నొందు కలుషల తాలవి
త్రి। శ. ౨౪ సీ॥ చెలువలుగుల్కు నీచేతి మీగడము
ద్ద పొసగనీవెక్కుమేల్ బొల్లిగడ్డ। రాధ నీయుడు
గు లారాధించి కసుల్ద్ద నీలాంబరధరుండు నీకుపె
ద్దనీలలాటముబొట్టునీటునామముసుద్దనీదక్షిణాక్షి
వర్ణింపపొద్ద। నీనుదుట తిరుమణి నెరిగి రుక్మిణిదిద్ద
సామి నీళక్రింద తూముదిద్ద॥ తెలియనీనేస్తుడెక్కుం
ది తెల్లయెద్ద బుద్ధిమంతుడవగు బౌద్ధభూపసిద్ధ। శ.

సీ॥ కబళించితివి మున్ను శబరియెంగిలిపండ్లు వెల
య నీకనుబొమల్ వికసింప్లు । పినుకనిచ్చెనురాధ
వెసనీకు పాలింప్లు దసరనీ భుజములు తమ్మిత్రాంప్లు
యెంచినీ వాడితి వెనిమిదివెండ్లింప్లు మరిగ్గె కెన
మంధుర్రి మగువలాంధుర్రి । తల్లి యశోద దేవకులిద్ద
రిల్లాంధుర్రి యేలితివి పదకొండు వేలయేండ్లు । ధర
జెనీవేలు దమ్మిలో వికలచెండ్లు నీపిరుంములు రెండు
వర్ణింపబండ్లు । శ ॥ ౨౬ సీ ॥ రావణసమవర్తి రాజ
వివనికోర్తి ధరభక్తి ఘన యశోదాంకవర్తి । చెండితి స
కలార్తి జెరభిత్తృణావర్తి వినురాశి నీగుర్తివసుధార్తి
బలిచెన్ మణిమూర్తి పలుమరు నిను జేర్తి కాళియొర
గభణాగ్రైకనర్తి । సకలజగత్కర్తి శకటాసురుని
మూర్తినథపదానస్ఫూర్తి వఘునివర్తి । సధిపకంసాదు
లను, నేర్తియధిక కీర్తికరుణరాధయు నీకిచ్చు కపుర
పార్తి । శ. ౨౭ సీ॥ మున్ను దింటివి మన్ను వెన్ను డవ
నికిన్ను కెరలి యొకప్పుడెక్కితివి పొన్న । రోహి
ణేయుడు బలరామయ్యె నీకన్న తింటివి దొంగవై
తిరిగి వెన్న । బలుయూపకుండవైబలిని వేడినపిన్న
నీపదంబున బుట్టు నీరువెన్న । వంమిత్తు సధిక యు

వస్థల నాకొన్న నినువేడు నాతనిపనియు నున్న।
సామి నీదర్శనంబొంట నంకనున్న, యెల్లలోకంబు
దిరిగిన గొల్లగున్న। శ. ౨౭ సీ॥ నీకుడికన్ను వర్ణించి
చూచిన హంసరిపు కుమారుండెక్కు రాజహం
స। సంపెంగను సుమము సామి నీనాసనాన పరాని
తకోటి వస్తృష్ణపరాన। పతకము రీతి నీశతక మేక
పాత్రినసీనసద్యములు రచించితాన। సాధుతెలుంగునసి
సరసమైన తమాన, కోమలాధిక నతుక్కులుతేంన।
చంద్రికాహంసముది భూషచిద్విలాసఆగమన్యాస
సింధుకన్యావిలాస। శ. ౨౮ సీ॥ నీయొక్క నవసిం
చు నాయులమెల్లంగ నీపదంబున బుట్టు నీరుగంగ।
నీనోరు వెళ్ళిపల్లెతో నిలిచి మీగడమ్రింగ నీమామపా
ల మున్నీటిపుంగ। నీచేత రావణు నీచునాయువు
గుంగ్రిగ నీవును మెడవిచ్చి నాప్రకొంగ। పొన్న పైబె
ట్టితివన్నె కోకల లుంగ యెల్లలోకంబు లెరుంగు
నంగ॥ ఆలగాయుచు మోసితి పాలబుంగ, కడలి
నీగుట్టు సకలలోకము లెరుంగ। శ॥ ౩౦ సీ॥ మునుకు
చేలుడునీకు దినబెట్టె వేలాలు కడునీదు మేను బం
గారుతాలు। చెలగుచు నీ మోవి జీకెప్పిల్లనగ్రోలు

పరగ నీవెక్కిండి గరుడవాలు । కలుముల జవరా
లు గలయుఁ నీయిల్లాలు నృపనీయువెంటను ముత్యా
ఫుసరాలు । తలమీఁద జుటిలిపి పలసి వస్తురుయూలు
వెల్లుగా నీచేతి విల్లుడాలు॥ గోలినానాడు వేలజ
న్నాలపాలు సేలు నీపాలయ పటిహాయనేలస్త్రీలు॥
శ॥ ౩౧ సీ॥ నిను యెన్న దరమె వర్ణింపంగ నజ్ఞాని మ
హామహిమయుఁ మిముస్న విద్యాహాని । నిగమాదులను గ
ట్టి నెలవైన నీవాని ప్రభు నీయుభార్య సంపదలసాని
నీబొడ్డు తెలిదమ్మి నీరజభవునుని నీకును బోరబెట్టినె
రయదాని । నీకాంత మరిజూచె నెరవాంచె భృగు
మందె మాన్యులెన్నఁగ నీమునసుజ్ఞాని॥ పెంపుమీరం
గ నన్ను రక్షింపనేనిమదినినిసువిడువగదనేమయి
నగాని॥ శ. ౩౨ సీ॥ సుశ్లోక నీమేన సొగసౌ పసిడి
కోక గోల్కొండ నెత్తేవు కొలదిరూక భూధరధర
గోపరాధా మనోరైకకల్లరి నీపినతల్లికైక । నాహా
రియని మడనాగ మేనెనుకేక మొసలినిదుర్కించె నీ
మొరకురాక మొరళి వెగల్గె నీమోవి తేనియజీక
చెలరేగి నీదూత చెట్లుపీక । చెండివేయుదురట
తోకదంశముూకయాపనుధలోను రాజప్ర నీవెకా

క। శ॥ ౩౩.

సీ॥ అండజాధిపగోట ఖండచంద్రలలాట ప
టు కాంచన కిరీట బలువనాట। నిన్ను నమ్మితిమూ
ట నిజమున నామాట ఘనుడ వీవనుచు రోకళ్ళరో
ట। పాడిరి భక్తులు వేడిరి నినునోట సుజనులచో
ట నీసొబగుతేట। ఆడినావటనాటఅలఘోషరిపువే
ట కాళియోరగ ఫణాగ్రములమీట। లాటకర్నా
ట కుకురమరాటఘోట సకలదేశాలలో నిన్ను చా
ల చాట। శ ॥ ౩౪ సీ॥ గోపమ్మ కీడెగుజ్జు బువ్వొం
డి నీ నేస్తునిల్లు వర్ణింపవెండి। అరిగె నీ వ్రేళ్ళు నా
వులపాల్ పిండి నిసువైయుండి తన్ని తివిబండి।
పూతనుచెండితివాత్తులలోనుండితండ్రినీచరితంబు
దండిదండి। నీలాచలేశ నీకాలుకేలును మొండి
నెరివెన్న మిగడనీకుతిండి। చాలసిరులిత్తుగాని నా
మ్రోలరండి, పతితపావన నెందుకేసితివి చెండి॥
శ॥౩౫ సీ॥పుండరీకదళాక్షభువనమోహనరక్షస
ధ్వంసనతార్క్ష్యధ్వజచాపవక్ష। నవనీతఘృతభక్ష నా
రాయణాధ్యక్ష తేజోజగద్రక్ష దీనరక్ష। వితతప
రీక్ష శ్రితజనసుపక్ష పాండవపక్ష రావణవిపక్ష।

రిపుగజ యర్యక్ష నృపన మోహావిచక్ష దారు
ణకక్షకోదండదీక్ష । దాసజనదీక్ష మిమ్ము దలంప
వేక్ష, గౌతమిసతిపురాకృతశాపమోక్ష ॥ శ ॥ ౩౬
సీ ॥ నెరసమ్మినాను దేవరవారిదేపరాను మొరవిని
లోభత్వమునకురాను । నీబ్రహ్మబాణంబు నిజదృష్టి
గాదాను ఘారుణిలో సాటిలేరునీను । యంబిశయ
నించ నీమంచము మట్రాను జాతిచక్రంబు నీచేతి
బాను । తసవ్రెళ్ళనాడితే తప్పదు నీవాను నిశచ
రావళిమిద నీచిరాను ॥ చెలగినీబంటు లంకలోచె
ట్లుబీను, నీనునీతోడు బోవ్రవకపోనుపోను॥ శ సీ॥ ప
తితపావననామ పటుతర బిరుదాంకమునిజన మో
హిత ముఖశశాంక । స్ఫూర్తిఃయశోదాంక వర్తితా
ద్యకలంక కుహనా పరారకులకు శాంక । నిరతా
త్మజన మనోనిర్భయ నిశ్శంక విభవేంద్ర పాలిత
యాసుభాంక । మణిరాజహార తత్ఫణిరాజపర్యం
క నిజనిరాతంక జీవిజతలంక॥ రూపమేనాంక యు
తులిత బాపవంక వరము లియవేనో యింక నావ
లనుహాంకా। శ. ౩౭ సీ॥ ధరలోన మీభావమరిది క
వ్వడిపాండిరి వెలయనీకోమరుచేసిల్లుప్రండి। వెన్ను

డ నీవలసన్ను నెన్నగ వేండ్రి పరగగోపికలు నీవ
కట్టబండ్రి । తొట్టినీవక నాడు పంటని గరిగొండ్రి
మునులు నీమోముపై మోహముండ్రి । అష్టభార్య
లునీకు అన్నంబుగావండి పాసగనీపొత్తున బువ్వ
దిండ్రి । చెన్నుమీరగ ననుబ్రోవ కన్నతండ్రి
రంగుబంగరు వరమియ్యరారతండ్రి। క॥ ౩౯ సీ॥
కాటధ్వజసహస్రకోటిజితాకార జాంబవత్యాధార
బింబకోర । సప్తసారావార సన్నిభగంభీర పూతనా
హార నవనీతచోర । మహితపావన నామమంత్రసు
ధాధార విజితకర్ణాంతదృంగ్గదచకోర । కైటభ
దుర్గర్వ పటుతరపరిహార బుధజనపరివారకు భరధీ
ర॥ లలితబృందావన విహారలహరికార ప్రియవర
మురళీర స్వామి నాప్రేమదీర। క. ౪౦

సీ॥ శ్రీమురళీపికాశ్రిత మృదోష్ఠరసాల సా
లభుజాదండ సరసశీల । లీలావిలాసస్మిత కాళియ
ఫణిఫ జ్వాలాశుచంద్రలోచన విశాల శాలాఘుగా
తమ నతిశాప హారశీల సీలగోకుల జపాలితకుచేల
చేలాఘహరణ రాజితరాజ ఠకూల కోలాహల ద
యాకరాలవాల॥ దాలవాలీక మదోద్రేక దనత్రి

శూల, శూలధరశర దర్పణ [illegible]లు। శ. ౪౧ సీ॥
పిచుమంద మదకళాప్రచుర భాగ్యద్వంద్వవాణీ
మణిజముల్ రంతబృంద। బృందావనచరిత్రనంద
బృందరవింద వరసుధామధురనాదర మరంద। స
నకాదిదివిజ నమస్క్రియాసన్న మిళింద సత్యభా
మ కుచశైలకందమంద। రథరసందన కుందనంద
న గోవిందశాశ్వతము చికులవిశ్వతుండ॥ కరుణ
జూడ గదయ్య నేనిరులుకొంద, వందనము జేతు ని
కు నేవరములొంద। శ. ౪౨ సీ॥ మగరాబులాకి నం
పెగబువ్వ బోలెడి నాసికను జేర్చి మేల్నగలుగూ
ర్చి। కప్పుతుమ్మెదరెక్క కప్పులియ్యగనొప్పు మె
ప్పు పెన్నెరిజారు కొప్పుబెట్టి। తీవమించిన చంద్రి
కావిపావడమీద తీరుతాకుల ఝిరికోకగట్టి। తల
చుట్టుదిరిగి రావలచుకస్నవసింద కాటుకగీరించి ని
టుమీర॥ తొగమగని యెంపవలె చిన్నినగవునగచు
యోరచూపులరాధ నీకారితిచ్చు। శ॥ ౪౩ సీ॥ వలదే
ని యాటికల్వలరేని దాలిని సొగసుచే మొగముచే
మిగులుదాని। మదశిలీముఖములు మరులిముఖము
లు కొప్పుచే చూపుచే గొట్టుదాని। కుంభస్థగితకా

త కుంభద్వైగతిమును చనులచే తనువుచే జఱచు
దాని। రాజీవములహేమ రాజీవరుచులను కనుల
చే నాశచే మనుచుదాని॥ యోరచూపులు బెళుకు
వయ్యారిదాని సుందరాకారి యిదిమిత్రవిందవిన
ర। శ॥ ౪౪.

సీ॥ కటిభుజములును చక్రనిభోగ తోగల
పుండరీకమ్ములబోలు కనులు। గవమొదనిండ రాకి
ల యహాసిముత్యాలసరులును సందెడకుచులుహాగు।
మిసాలు చిరి మందహాసము సంపూర్ణ సోముని గవు
నించు మోముబగతి। వొడ్డిపెట్టిన పసిబిడ్డని గన్న
ట్టి పొక్కిలి సుసువు చెక్కిళ్లజాచి॥ పలసినారటు
ముగవారు లాడవారు, నారెవలనుటు వింతలా వను
ఫలోసు। శ॥ ౪౫ సీ॥ బాలికా పాంచాలి పాలచేలో
భ్రష్ఠ భక్తపాలితసదా యుక్తకర్త। విమల బ్రహ్మోవే
ద్య వేద గోచరమూర్తి సుబృంద వాశిత హారిణచ
ర్మ। నికుతలపసు దైత్యకులము నెల్లనుమర్దదామో
దరాత్మ్యాత పేమస్త్ర। అతులితవారణ ప్రితసన్ని
తభక్తయుతరత కుటిల భూప్రియుగళకష్ట॥ కలు
పమున్న ను వెనుదవ్వ కడలబార్త, సాధుజనరక్షణ

కుధర్మమార్గవర్తి । ౪౬ సీ॥ వర వేణుగాన వినోదగన్న
చిటికెనాని అపరాత్ర్యంబూని నిదాన్ని చాని । ప్రతిదిన
దినాదిని సకలార్థసంతాన త్రిభువన సిద్ధాని సిన్న
మాని । గజరాజ నిశ్శేషదానాన్నగణ్యగుణనిధాన దా
ధినాథిప మందారదివ్యాన । వేదాంతసిద్ధాంత విను
తశక్తాని గరుడశైల ధర్మిల్లు విందునూని । నిత్య
ప్రసన్నాక్షరంబుల నేనుమాన, నిజపాదయుగ నా
మిద నాటిమీని । ౪. ౪౭ సీ॥ నీమహాంతకిరణాని నా
మనంబికురాయు నిహంత నేగాని నిమిరరాయు । కి
హానెన్న నీనామమంత్రగిరాదాయు వంచ దాక్షిణ
మాకెంచ చేయు । నీకుదానిత్రిలోక నెవ్వరుయు నతినా
డు గణుతింప మునిగి నీప్రభావరాయు । నీకెట్టిమున్న
టి నెల్లపుడీయు దానులమిద నిదయులపాయు । నిను వి
డచి పరులవేడ నామనసమగోయు, చెనగినను ప్రో
పరవానిచేతగాయు । ౪. ౪౮ సీ॥ శ్రీసహ్యశైల నీసేవ
వెంకటరెడ్డి రేబగల్ నిప్ప కోరేడివడ్డి । యేసుగ నె
క్కినే నెటుమారెయును పట్టి నీకన్న సమయోగ్రవ నె
న్నపిడ్డి । మొదిని నగేయుక్తి మోహనాపటు మడ్డి
యెన్న నీకుండాసను గన్న బొడ్డి । అనుయులకిచ్చితి కి

పతమై శుభబుద్ధి వెలసినీవాకిటి వేల్పుదొడ్డి॥ ఏలి
రాసులనెల్ల దోలితివిదొడ్డి చూపి పశులకునీవు మే
పినదిగడ్డి। శ॥ ౪౯ సీ. బంటు మిన్నంటె నీయింట
నౌబతు మ్రోగు మునుబరి నీవహుగు నదియుజోగు
నెరికుబ్జనబ్జగా నీవుచేసిన బాగు క్షితిదానజనులగూ
ర్చితివిపోగు। పరగ నీకమ్మపుసపాలువెన్న యుద్రా
గు ప్రభునీవు తొడిగినది పసిడిలాగు। ఆకాశగంగ
నీయంఘ్రియుగమునహాగు జయ్య యోయయ్య
నీశయ్యనాగు। లోకమున కేసరీ మనుజ వేషంబు
నీకెతగు బ్రోవరానన్ను యేలజేసేవుజాగు। శ॥ ౫౦
సీ॥ నిత్యకల్యాణ వర్ణితరూప సముబామ ఖగరాజ
కంఖాణఘన ప్రవాణ। శరణాగతత్రాణ వరశంక
రధ్యాణ విజితపంచప్రాణ విజితబాణ। సత్యప్రవీ
ణకంసాభ్రజ గత్ప్రాణ మణికంక ణఖ్యాణ ప్రణత
కోణ। నుతసర్వగీర్వాణ నుతసదాధరపోణ హత
పూతనప్రాణ ఘృతధురీణ॥ ధర్మనారాజ తూణయు
దాల్పజాణ, రాఘవుడవని యెరుగుదు నీఘరాణ।
శ॥ ౫౧ సీ॥ పటుఖగ రాజార్వ బలిగర్వ హరఖర్వ
సరస పరాపూర్వ జగపిబర్వ। సమరు లంబుధిదర్వ

అమృతమిచ్చినశర్వ సంపదమూకీవ సకలగుర్వ। సి
రులు వానలుగుర్వ జేయువెంతనినోర్వ వితరణగు
ణపర్వ విజయపర్వ। అన్యులకు నీవెర్వ అఖిలాండ
ములుదీర్వ పాలితగంధర్వ నీలమోర్వ॥ అన్న నను
బ్రోవు మెప్పుడు నిన్ను మర్వ, మేలు వనగూర్పవ
య్య నీమేలు మర్వ। శ॥౫౨.

సీ॥ వేదాంత సిద్ధాంత విమలతరస్వాంత సల
లిత శాంత దాసానుమంత। ఇందిర సత్కాంత
వందిత బలవంత అప్రమేయానంత అమితదంత।
రావణ కుంభకర్ణాగ్ని వర్ష కృతాంత జేరితి మీచెం
త జీరికొంత। పాపమేనాజాంత నోపుణ్యగుణవంత
పరమాత్మవని యంత భక్తులెంత॥ వేడుచున్నారు
యినుమంత విడువనెంత, గొప్పవార్ర నిన్నెంచి
కోరికొంత। శ. ౫౩ సీ॥ సలలిత మురళితో సంగీతసా
హిత్య ఘనకాళి నవఫణా గ్రిసులనృత్య। నిగమ
వాసాతీత నిర్మలగుణనిత్య జాంబవతీభద్ర బోయస
త్య। శాంకరి సంస్తుత్య శంకరసాంగత్యరక్షితక
రుణాకటాక్ష శైత్య। షోడశాయుతతరాసుందరధాం
పత్య రచనాచమత్కృత్య వచనసత్య॥దక్షిణాక్షి

సదాపవిత్ర్య ఘనమూర్త్య, పాపనేత్ర హిమాదిత్య పర
తమూర్త్య ॥ శ ॥ ౫౪ సీ ॥ భావసంయోగ ప్రబలిక
యీనాగ కళ్యాణ గుణభోగ కంతభోగ । తాటకాం
కబరాగ వానసేవితభోగ పసజమేఘాంగ సత్రషే
గ । ఫలితగాధిత యాగ పంచపాండవభాగ సకలా
గ మాంత సంచలిత వయగ । కలుషపరిత్యాగ క
ళ్యాణతరరాగ కమలానురాగ విశ్వైకభాగ । ధే
యధైర్యసురాగ సందీప్తవేగ సంతతాశ్రిత సనుబ్రో
వసామిజాగ । శ.సీ॥ వేదములునాలుగను వెలసిగ వి
న్నాను దీపితంబైన నిరూఢ్రమును । బ్రహ్మదేవసేడు
బొడ్డుదమ్మినియీను శంకరుడనుజాత నీకుపిగను ।
నీలమేఘచ్ఛాయ బోలును నీమేను దేవ కద్రోసెడు
లేతకౌను । సాధుసజ్జనులపై యాదియునిచేను స
రసు నుతించు దేవస్తానా॥ మత్తదైత్యుల జంప నీవు
ననుబూను, దేవరపుబ్రోవుర నాపాలి తెల్లనూర్తియు। శ.
సీ ॥ శ్రీయప్పుడవసించు నిరమగు నియ్యత్త
యెన్న గ నిసోట జన్ను బత్తె । నితిగా నినేస్తునికిపం
గసుఫుత్తె నికోమావసమారు నెన్న వత్తె । నిప్ర
బంధిపడె ముష్టి టిపోపలమత్తె తగనిపరుషప్రాద

త్రాప్రఁ బెట్టె । మూఁడుజగంబులు దాఁచెను నీబొ్రరేఁపు
ష్టులుగుల్కె నీమోవి మొర్రె । సాకిన నరసింహా
లైన నీగుత్తర్రె, యెల్లలోకంబు తెరుఁగ నీవల్లుకర్రె
॥ క ॥ ౫౭ సీ ॥ అనుపమప్రాబల్యములను వెల్గు నీపట్టి
నిరుము తేన్ని కనునాల్గు । నిడునంబునబుట్టు నీసుతా
మరిఘల్గు నీవారసులకిన్నె యనుగల్గు । సోమకు
ద్రుంపంగ జొచ్చితంబుధిమల్గు వయ్యంకునీదు సనా
రిఫులుగు ఆవాలిబునగొట్టె నీచేతనోకయల్గు రా
ఘనిరాటంక రతులపుల్గు । వదసు నిసువల్య పాపం
బుకేదకువోల్గు, దశగతుల నీదు యుణసిరోద్ధితిని
నిల్గు॥ క. సీ॥ వొఘ్ఘనాడెనటన్ను తప్పదునీనాల్గె
తాటినీవెకు బంగారుపాల్గె । క్షితిని నెర్పించి
తి రాపఱువల్గె నెరిపప్రంగరాత్ నీదువేల్గె ।
రాత్రున్న లెప్పరు రాతేరునీజాల్గె సాధులేతెంతు
రు నీదుపాల్గె । యన్న బంగార్న్ండి వృన్న దినీకా
నెల్గె నిను యశోదమ్మ గట్టినదిరోల్గె॥ యసనినీ
భార్య యింటింటి కేగుతేల్గె వేఁరునగధీర సూర
నీవేసుకల్గె । క. ౫౮ సీ॥ రాఘకాదెలును నీరతులు
దేలుటు మరులు వేరిలునీమెడను ముత్యాలవేర్లు । తా

బేటికైన సత్వమునీకు తలవేర్లు నీకనుల్ వీనుల డా
కుబార్లు। వెతికివొంగిలితివి గోపికలు కట్టినచీర్లు నీ
చదైత్యుల జీరునీదుగోర్లు। దీపింపముఃలి సాందీప
మీయాబార్లు సాధులిళ్లకు నేగపాకుగార్లు॥ నీకు జో
హార్లు సామినన్నేలమీర్లు పేఃముసీకోటి నెల్ల నీచేను
పైర్లు॥ క. ౬౦

సీ॥ పటురాధ నినుపూల బంతులచే రువ్వ మ
వ్వంపు నీముక్కు నువ్వుబువ్వ। తగమిత్రవింద నీ
తల వెంట్రుకలుదువ్వ నెపయ ప్రకారంబు నీదు
చెవ్వునగధర నీ మొగంబంతరాళ పుపువ్వనీశితిచం
ద్రికనీదినవ్వులైననీకోలవాలినిబడజివ్వకూర్రులదు
నుమనీ కామేలుదువ్వనిన్ను దెలిసెటినుజ్ఞానినీముమి
వ్వపగతులకునీవెనుగతివనిజగతినవ్వు॥ ౬౧॥ నకో్రి
త్తమాంగ భిద్వికక్రమాధిముచక్రి నితర భక్షణ నవ
నీతతక్రి। సతతరుద్రాబ్జజ సంస్తుత శణచక్రి బలి
బంధనోపక్రి పాలచక్రి। వర్ని తారూపత్రివక్రము
క్రావక్రమానితమానసయానచక్రి। వికక్రమాక్ర
పరాక్రివిజయసారథరాక్రిపటుదిలీపపవిత్రాపాపరాక్రిధై
ర్య శరణాగతా భయకార్యతిక్ర కరుణ జూడవెక

కలసారి కలమత్రిక। శ. ౬౨ సీ॥ కలశాంబునిధి గం
గ కన్నె నీపాల్గంటి నీవసంతుడవని నేనువింటి। క
రుణ జూచెదవని కనిపెట్టుకొని యుంటి కూడదు న
రులనే వేడనంటి। మరివెసనంబులు దురితమేనను
కొంటి యిన్నాళ్లిదకను మిమ్మేడుకొంటి। నీనామ
మంత్రపు నిత్యామృతముదింటి భవరోగములనెల్ల
బాపుకొంటి॥ నీకు శరణంటి సామి నన్నేలుమంటి
కావవేయంటి గరుడ కంఖాణమంటి। శ॥ ౬౩ సీ॥ ధ
ర కంసుడెరుగు దేవరచేసి నలడాయి రాధ యె
ఱుంగు నీరతిబడాయి। పరగ నీకిడె గోపి పాలు
ద్రావగపాయి మోదింపదేవకి నీదుతాయి।చయ్య
న పదధూళి నయ్యె తొయ్యలిరాయి ప్రేమరుక్మి
ణినీకు ప్రియపుజాయి। వినునీవు యదుకుల వీరవ
ర్యుడవోయి చూడనీచక్రమం చొలగివేయి॥ అన
రతము దాసజనముల నంటికాయి, సిరులు మాకి
య్య గదవయ్య శేషశాయి। శ. ౬౪ సీ॥ మందయా
నను నేను అందగాడవునీవు అనిచూపు తన చెక్కు
టద్దమొకతె। రాజీవుడవునీవు రాజీవ ముఖినేను బు
ధులనెడంగగ పడనువొకతె। నృహరి మధ్యాడనీ

వె నృహరి మత్స్యుఁడయేను నమగమాయని బుగ్గ
బొడుచునొకతె। కంబుకంధరిని బింబాధరుడ
నీవు చెప్పరా యనిమోపి చెనకు నొకతె॥ అను
చు బృందావనంబులో ననుదినంబు కామినులు ని
న్ను మాటాడ గలిగెగాక। క. సీ॥ రామావతారము
న రాక్షసుల వధియించి కైకవరములుదీర్చ ఘనత
నెంచి। తండ్రియాజ్ఞ దప్పక తలశిఖలుధరియించి
భ్రాతసీతయుదాను స్తవ్రతినెంచి। పదునాల్గువర్షము
ల్ వనములనుజూచి వనమంత దినదినదీవెన
లుగాంచి। వెంపార సుగ్రీవు స్నేహంపాదించి అంత
సీతనయుని అరయనెంచి॥ వర్మాలనుగట్టించి భ
వ్రిపరచి స్వర్ణమృగమును సమయించె సాహసిం
చి। క. ౫౬ సీ॥నవనవనీతసంనిభహాసచాతుర్యయుతు
లజగదభితో ధృతివిశౌర్య। రమణీయతేజో విరాజిత
జితసూర్య పటుశస్త్ర చయధుర్య సౌకుమార్య। వ
నుసగనిభధైర్యనాసుదేవాచార్యయుంబుధిగాంభీర్య
యుత్పత్తిహార్య। అంబరాన సనకాత్ర యతులిత యుత
వీర్య భక్తహితకారిహార్య పాపకార్య। దారసుబ్రో
తుగాని మేల్ రాచకార్య, సాధుసాంద్రార్య లక్షణ

సిరిభాగ్య! శ॥ ౫౦

సీ॥ అత్తను గుత్తగా నిపొందితివినందనక ఘూర్ణితము
లన్ని యొసగెంచె। కోరెను జిక్కెడి కాయిది చేసె
పొందె వెస్త్ర పొంగ పటుస్త్ర నిస్త్ర నొందె।
ఆరాధించుచున్న నిస్త్ర గట్టిగ జెందె నిగమాయుడు
బలుస్త్ర నిస్త్ర నొందె। కొంచెనె నేత్రము స్త్రీంచి నైపుణ
బంధె తాబేటిపైతని తగినయుండె॥ ఘనని రాకాని
వనితి కాపనితి యుండె, పతితి పాపమంది నిరిగా
పనిచియుండె। శ॥ ౫౧

సీ॥ పరమాయిత పమన బ్రాహ్మణినిషిద్ధి బ్రాత్మస్త్రీ
నైష్ఠికబుద్ధిమానినదేస్త్రీ। శయతి యోగ విద్యాశ్రయ
భక్తియుక్త దేస్త్రీ తారకనామకరో మహితస్త్రీ। సరి
రాజు నేరి మనసి నియమ క్రమముగ స్త్రీ మనసుచేసి
లనిస్త్రీ నియతి దేస్త్రీ। యమనియమ బాహ్య మేప్ర
టులక్ష్మి ప్రపతి స్త్రీ గంగాశోకము నాశదేస్త్రీ॥ వెలసి
సహస్ర మోప నేమమ్మి నమగస్త్రీ బాహువాగేలని
వలిపు ద్రొంచ రాస్త్రీ। శ॥ ౫౨ సీ॥ పునరాకసప్తకం
బుక్తి మోహమదేస్త్రీ దుర్గాముకోర కృష్ణ రాస్త్రీ।
కొంచకేతు [illegible] స్త్రీ నాయకె

ల్లను దయగజూస్త్రి। కపటనాటకుడనంగా వడిగ
ల్పిస్త్రి కడుపులో సకలలోకములుదాస్త్రి। స్త్రీన
పుంసక పుంసకాను కానని వ్రాస్త్రి అన్నియు నేనని
ఆజ్ఞయిస్త్రి। నీవు నేనే నటంచు బల్ నిందమోస్త్రి
నేనెకానింక లేరని నేరపుస్త్రి॥ శ॥ 70 సీ॥ ఇలవిధా
తృడు మూరు డిద్దరునీసంతు సాధుల సాకంగ నీ
దేవంతు। ఎనసి నీ వెక్కువాహనము గరుత్మంతు
తలపదేవరకుదూతహనుమంతు। కౌస్తుభరత్నంబు
గల్గింది నీగొంతు నెర్రిబ్రహ్మకలవియే నీసుతంతు।
మనసులోపల నిన్ను మదిజాలవర్ణింతు బ్రోపుము
సిరులతో ననవసంతు॥ ప్రోడవనీదా నెన్నగవాడ
నంతు మంజులస్వాంతువని నిన్ను మదిదలంతు। శ॥
సీ॥ కరమొప్ప నీకుడికన్ను వేడ్డె నెరయ దాసుల
సేవ నీకు సూడ్డె। ఘనమైన నీయెడమకన్ను వె
న్నెల రేడ్డె బలరామరూపు నీభార్యగేడ్డె। నీవు
త్రావెడికల్లు భావింవగా తాడ్డె వాలినిగూల్చె నీకో
ల వాడ్డె। బలు సిపాయినటంచు బాడిటి యొకగా
డ్డె కంటివిగద కుంభకర్ణు బూడ్డె॥ వెలసి మోహిని
వైన నీవేష మాడ్డె కదని నను బ్రోవవేసి చాటెదని

చూడ్దె। శ॥ ౨౨ సీ॥ ఇలమూడడుగులు నీవేడితివి నర్థి వైన నీవు గావిన పశులువృద్ధి। నెయ్యముమీర మీ శయ్యాసములు గద్దె నెరికిరీటముబెట్టెనీదుమూర్తి। పిబ నదీసు కావేరి కావరితీర్థి మదినెన్న నీ భావముండి పార్థి। పార్థులకెప్పుడు బ్రబలి నీ వొక సార్థి వలతేని యాతయి కలశవార్థి। పుణ్యజనమర్థి నీకు మొక్కవర్థి ఘారుణ్యసు నీనామమేర సార్థి॥ ౨౩ సీ॥ అత్తరాధిక మిత్త అబ్ధినీకునగడ్తనీపదంబులు పాడ్తనిన్ను వేడ్త। నీదాసులనుకూడ్తనింగినీతలకుడ్తనీపదంబులెవేడ్తనిన్ను గాడ్త। సేతుగట్టినచాడ్త చికినిక్కయుపుస్తరాకూడనాతోడ్తరావువేడ్త। సరులవేడగనోడ్త దురితంబు సేవేడ్త। నీవుమెచ్చగనాడ్త నిజమెయడ్త। నీకు ప్రత్యుత్తరంబిస్తె యిపుడజెడ్త అధికసిరులియ్యకున్న నిన్నిపుడెతిడ్త॥ శ. ౨౪ సీ॥ సరసమంజులభాష సయ్యానమునవేష దక్షణీక్షణపోష వక్షయోష। పుణ్యజనద్వేష పురుషోత్తమవిశేష నిగమనిర్ఘోషితదోష। మాణిక్యమణిభూష మధితశాత్రవఘోష అసమసాహసరోషయుతనరదోష। నీవుంచుపరిఘోష నీవు దినుబువ్వయేను పియ్యాన నీపచే

వ। మనఘుపోష విక్షేప కావ్యంబవేసతి శ్రీమదభం
గ నవఘన శ్యామలాంగ। క॥ ౭౯

యీ క్రింది పద్యములు శ్రీదేవ కామరాజకవివ
ర్యునిచే రచియింపబడినవి.

సీ॥ రామభట్టాన్వయ పారావారచంద్ర రచి
యించె నీశతకము రమ్యముగను। రంగశతకమును జం
దు రంగనిసేయగా దానయుగానిచ్చ మెచ్చెను।
అరయ రామస్వామి అభ్యుదయప్రకటించె కొన్నిప
ద్యములను గొప్పవనుచు। అహహ వెలసియు అ
తిసుకుమారహాలముల కామరాజాగ్రణి కవిశేఖరుయు।
పూర్తిజేసెను రవిచంద్ర పూరితముగ, చదివి విని
వ్రాసినను జన్మ సఫలముగను॥ శ్రీమదభంగ నవ
ఘనశ్యామలాంగ సూరి చిత్తాబ్జభృంగ కస్తూరిరం
గ। క॥ ౮౦ సీ॥ గోపికారమణ నీకలుషహారి దితిగో
ల్ల దైత్యులను జంపి నెపమ్మెల్ల। బుధజనావళి నీదు
హృదయంబు కడుకల్ల లోకమిమిడిన బొజ్జలోన
గల్ల। మహిమను నెపము నీమహిమ దెలియుటక
ల్ల కీర్తిచెప్పగ నీమూర్తి తెల్ల। కరిమొర్ప నీస్మరణ మ
రి మరి వెదజల్ల కామసేవ కింకరు కొల్ల కొల్ల।

భక్తజనులకు బ్రహ్మపదంబు బడిఁఙ్గి ముక్తికినిచ్చుతవ
ము తే ముకుందుల కెల్ల। క॥ ౩౨ సీ॥ అఖిల ప్రాణుల చేతు
ల తేమి వెలుగించుచుందువే నామంబు కవి సనుట
నా చెప్పు। నిలువఁజేయ నీచేతు నీకె కృపయిచ్చి
న బోధించినయట్టి సీచెప్పు। కర్మఫలంబంత
నిష్ఫలంబుగ నీవు చేర్చింపనున్న నా చెప్పు। క
ర్మనిష్ఠయు బ్రహ్మమోక్షముచు నాదేలనియుక
న్న నీదె తప్పు॥ నీవు తప్పనిచెడియెల్ల నిత్యతప్పు
నీకు నచ్చి తెచ్చాలు నా కేటి ముప్పు। క॥ ౩౩ సీ॥ తరు
ముగా నీపన్న తరిమితివన్న ను ఘనాత ఘనయశోద
ప్మ నన్గన్న మాత। యితరాసులను సీభాగంబు బ
హుపూత పెంచెకే- బగము సీచేయుచేత। ఘనసు
దైత్యులకు నీవే పలదితె నాత నత్యప్రసంగంబు
సభకుమ్మాత। నిసుగాక వేమంటి నితరుల సతిరోత్ర
మరబితె నీస్వరణ మదికికోత। పాపములబాపు నీమే
త పాలసేత ఖ్యాతి తియగడు నార నీచేతి వ్రాత। క॥
సీ॥ వెన్న లవాంగను గన్నది నీయన్నాతికహర్చిన
రాఘ తేతమన్న। కంస దేహతో కజ్జాకు కా
లుమన్న ఘనమహాంగి బాగుమనికాలిమన్న। జలధిపై

ధరణి నీజగతికి కొలతవ్వ వెక్కసపుమాయ నీ కొక్కగవ్వ। మానధనములు సదా మగువలు నీకెవ్వ మరుగేల నీతిండి పెరుగుబువ్వ॥ బేరమాడితె నీచర్య నోరునవ్వ, జూపగోరెతి నీరూపుజూపు వహవ్వా॥ శ. ౨౦ సీ॥ మూషు లంపునుజూడ రూషిగా నీదాపు గాఢమూర్ఖంబుచే గట్టినీపు। ఆదిలక్ష్మితో నీకు నాలింగనము దోపు అసురుల నణగించు మాపు రేపు। గోపాలు డనుటచే గోవులునీకాపు వాటికెప్పుడు నీవు బీటిమేపు। కొల్లగా దొరికెను గొల్లభామలకోపు పెనజరాసంధుడు నిన్ను దేపు॥ భూతగణముల కెపుడు నీబుద్ధి కాపు, సతతమును నాకునీరూపు సర్వదోపు॥ శ. ౨౧ సీ॥ దశరథాత్మజ నీకుత్వరలోను దయరాదు వచ్చినపిమ్మట వదలిపోదు। యింత బింకంబున్న యిదిన్యాయ మదికాదు యిట్లున్న మర్యాద యికనురాదు। ఆశ్రయించితిని నిఅభయంబునను లేదుఅడుగడ్డునకు నార్తియాగిపోదు। నీకంటె నమ్మిట నితరంబుయును లేదు బ్రోవకున్నను యికపోదు వాదు॥ కరుణకరిగించ నీమీద కడితి మీదు, యితరవ్యాపుల కిక నెపుడు పోదుపో

డు॥ శ. ౭౨ సీ॥ సుందరంబయిననీమందిరంబు నల
క్ష్మి నూహించినివసించినుండగోరు । సరసనల్లాప
నీసతుల సౌజన్యతసరిగాదు నీపొద్దు సవతిపోరు ।
ధవునికిన్నాపైని దయలేదటంచును వాడికజేతురుప
ట్టిపేరు । తగవుదీర్చుటకు నీతరముగాకుండును మ
తిలిరుగుచుండు నీమనసునీరు॥ సుందరంబైన నీరూ
పు జూడగోరు, యెందుకిక నన్ను కరుణించవేది
వారు॥ శ. ౭౩ సీ॥ మహిత ప్రభావనీ మహిమాతిశ
యములు చిరత ప్రాయమునుంచి భరతు డెరుగు ।
రాణించు పదహారువేల రామలుయున్న రతిగో
రి నీవెంట రాఛడిరుగ । కొమ్మలువస్త్రముల్ కొమ్మ
లపైనుంచి వికలంబుజేసె గోపికలమురుగ । కుబ్జ
నినుగోరిన కుడిపాతమంకించి సడలించితివిదానస
దుమువరుగు॥ నన్నురక్షించకున్న నామనసువిరు
గు ఆర్తినినకున్న స్వామికీస్తు రుగు। శ॥ ౭౪ సీ॥
పారుజాతముదెచ్చి పడతిరుక్మిణికిచ్చి అలసత్యభామ
ను ఆశబుచ్చి । అర్ధాంగియైయున్న ఆదిలక్ష్మియు
సదాయిుంటింట నివసించు యుంచుమించి । పరస్త్రీ
లతో నీవు భాషింపుచుండిన ఛద్రి నినుమండును

పొంచి పొంచి। కవులు నీపై కృతులు కానుకగాని
చ్చి బాగుగా కాలంబు జాగుబుచ్చి। సోమసుంద
ర నాపైని ప్రేమబెంచి స్వామి కృపజూడకున్న నీ
కేమి మంచి। శ॥ రా॥ సీ॥ వందనంబయ్యా నాముం
దర నిలవయ్యా సుందరీరమణ నానందమయ్యా। క
లియుగంబయ్యా నీ కనికారమేదయ్యా యంత వేడి
న యింతపంతమయ్యా। శరణంటినయ్యా నాపక
ము నీవేనయ్యా కనికారమేదయ్యా గాదిబోయ। అ
ఖిలంబు నీదయ్యా అనుపమగుణమయ్యా అడుగడు
గునకు నడుగ నాదిశయ్యా॥ నీవులేనిది లేదయ్యా నీ
మమయ్యా నీదుకృప నాకు నెప్పుడునియగదయ్యా
శ॥ రా॥ సీ॥ విశ్వంబుయును నీవె సత్యంబులును నీ
వె రుద్రుండు రామభద్రుండనీవె। వనజగర్భుడ నీ
వె నార్థులన్నియు నీవె సూర్యచంద్రులు సరిసృపు
లు నీవె। వారకంబులు నీవె ధరగ్రహంబులునీవె
వరషదారలు వీవె వరద నీవె। అష్టదిక్కులు నీవె
ఆదిశేషువనీవె కులకు ధరములునీవె కూర్మనీవె॥ బ్రో
వ నాకెవరు లితరులు నీవెకావె నీకుసమమయిన
నాదైవము నీకు వీవె। శ॥ రా॥ సీ॥ కలియుగంబున

లేవ ఘనులకు గనరావ నేజేసితిని సేవ బ్రోవరావ
మూలంబుయును నీవ మునులు నీవే కావవయేప్రొద్దు
నీతోవ కెలమినావ। మునిజనాళికి నీవ మృదువైన
పదసేవ ముక్తి నాకివ్వవా మొసనిదేవ। నీకుబెట్టును
బువ్వ నేవేళ నీయవ్వ ధర్మపత్నులు నీకు తలసుదు
వ్వ॥ యేమి ననుబ్రోవకుంటివి యింతదవ్వ వేతన
లు బెడితె నిన్ను నేజేతు రవ్వ। శ॥ ౨౫ సీ॥ నినుజూ
డ గోరితి నీతోటిపోరితి నిన్ను బ్రతిమాలితి సయ్యా
నృపతి। నీమేలుగోరితి నీకిస్తి నారతి నీకు జేసితికృ
తి నీదూతకోతి। నెవ్వరైన నీభాతి నెమ్మిపరంజ్యోతి
నేవేళ నీనాతి సెరపిభూతి। నీకుజేసును నుతి నే
ప్రొద్దు నీస్తితి అలసత్యభామ నీపతికి సవతి॥ దేవ ని
ను గనెను గర్భమున దేవహూతి రామ నీకన్న ర
చియింప నాదుమూతి॥ శ॥ ౨౬ సీ॥ మహిలోన నీమ
హిమ మరితలపోసి తరచి చెప్పుటకు నా ధాతవ
శమె। లీలావతార నీలీలలన్నియు సదావర్ణించు
టకు నావికి। వశమె శేషశయనుడనీదుచర్యలన్ని
యు నెంచి శేషునకైనను జెప్పదరమె। కవులంత
నీకథల్ కని పెట్టి చెప్పుటకు కాళిదాసుకునైన కద

పొంచి పొంచి। కవులు నీపై కృతులు కానుకగాని
చ్చి బాగుగా కాలంబు జాగుబుచ్చి। సోమసుంద
ర నాపైని ప్రేమబెంచి స్వామి కృపజూడకున్న నీ
కేమి మంచి॥ శ॥ రా॥ సీ॥ వందనంబయ్యా నాముం
దర నిలవయ్యా సుందరీరమణ నానందమయ్యా। క
లియుగంబయ్యా నీ కనికారమేదయ్యా యంతవేడి
న యింతపంతమయ్యా। శరణంటినయ్యా నాపర
ము నీవేనయ్యా కనికారమేదయ్యా గాదిబోయ। అ
ఖిలంబు నీదయ్యా అనుపమగుణమయ్యా అడుగడు
గునకు నడుగ నాదిశయ్యా॥ నీవులేనిది లేదయ్యా నీ
మమయ్యా నీదుకృప నాకు నెప్పుడునియగదయ్యా
శ॥ రా॥ సీ॥ విశ్వంబుయును నీవె సశ్వంబులును నీ
వె రుద్రుండు రామభద్రుండనీవె। వనజగర్భుడ నీ
వె వార్ధులన్నియు నీవె సూర్యచంద్రులు సరిసృపు
లు నీవె। వారకంబులు నీవె ధరగ్రహంబులునీవె
వరపదారలు పీవె వరద నీవె। అష్టదిక్కులు నీవె
ఆదిశేషువనీవె కులకు ధరములునీవె కూర్మనీవె॥ బ్రో
వ నాకెవరు లితరులు నీవెకావె నీకుసమమయిన
వాడెవడు నీకు వీవె॥ శ॥ రా॥ సీ॥ కలియుగంబును

లేవ ఘనులకు గనరావ నేజేసితినిసేవ బ్రోవరావ
మూలంబుయును నీవ మునులు నీవేకావయేప్రొద్దు
నీతోవ కెలమినావ। మునిజనాళికి నీవ మృదువైన
పదసేవ ముక్తి నాకివ్వవా మొసనిదేవ। నీకుబెట్టును
బువ్వ నేవేళ నీయవ్వ ధర్మపత్నులు నీకు తలచుదు
వ్వ॥ యేమి ననుబ్రోవకుంటివి యింతదవ్వ వేతన
లు బెడితె నిన్ను నేజేతు రవ్వ। శ॥ ౨౨ సీ॥ నినుజూ
డ గోరితి నీతోటిపోరితి నిన్ను బ్రతిమాలితినయ్యో
నృపతి। నీమేలుగోరితి నీకిస్తి నారతి నీకు జేసితికృ
తి నీదూతకోతి। నెవ్వరైన నీభాతి నెమ్మిపరంజ్యోతి
నేవేళ నీనాతి నెరవిభూతి। నీకుజేసును నుతి నే
ప్రొద్దు నీస్తితి అలసత్యభామ నీపతికి సవతి॥ దేవ ని
ను గనెను గర్భమున దేవహూతి రామ నీకన్నర
చియింప నాచుమూతి॥ శ॥ ౨౬ సీ॥ మహిలోన నీమ
హిమ మరితలపోసి తరచి చెప్పుటకు నా ధాతవ
శమె। లీలావతార నీలీలలన్నియు సదా వర్ణించు
టకు నావిధికి। వశమె శేషశయనుడనీదుచర్యలన్ని
యు నెంచి శేషునకైనను జెప్పదరమె। కవులంత
నీకథల్ తని పెట్టి చెప్పుటకు కాళిదాసుకునైన కడ

పవశమె॥ నౌరసిమహిమ దలపోయ నాకువశమె
అతులితంబుగ నీమహిమ వెతుకవశమె। క॥ ౬౦ సీ॥
కన్నతండ్రికిలేని ఘనమైన ప్రేమచే బ్రిహ్లాదు
గాచిన పెద్ద బిరుదు। హల్యనిన్నెప్ప డాశ్రయిం
చనివేసు శాపమోక్షణము చేసినది బిరుదు। నిను
మోసపుచ్చిన నెలతపూతికి మెప్పుగాచి మోక్షము
నిచ్చె గాఢబిరుదు। వేల్పు పెద్దనుగన్న వేల్పు జా
డగనీదు రూపంబు నామంబు చూడలేదు॥ అన్నిటి
కినీవెకర్తవై యమరియుందు వన్నిటికి నీవె కర్తవై
యమరియుందు। క॥ ౬౧.

సీ॥ రావణు ఖండించి రాజ్యంబు పాలించి త
మ్ములందరిని నీతలపునుంచి। మఘముల గావించి
మర్యాదలనుబెంచి తరుణులందరినినీదయనుగాం
చి। మునిజనావళిని నీమోహంబులోనుంచి తరు
ణులగావించి డాపునుంచి। దుష్టులశిక్షించి శిష్టుల
రక్షించి పెద్దకాలమునీదు పేర్చు తించి॥ గాంచితిని
నిన్ను నీయందు ఘనతనెంచి, గోరితినినిన్ను నీపై
ని భారముంచి॥క. ౬౨ సీ॥ రావోయి నామనవిరం
జిల్లవినవోయి కోపమెందులకునోయి జూపకోయి॥

నామీదయేమోయి యింతపంతమటోయి రంతు జేసెదవోయి రాగదోయి। మోముజూపియునాకు ముద్దులియ్యగదోయి నీమంబు లివిటోయి నెరమిరాయి। చల్లని చూపులు వెదజల్లవేమోయి యెల్లవారికినీవె నెరుగనోయి॥ నోయినోయన వినకుంట న్యాయమోయి, తప్పులేకుండ జెప్పనాతరమటోయి॥ శ. ౬౩ సీ॥ ప్రళయంబుగావించి ప్రళుడవై ప్రభమించి పాలవారాసిపై పవ్వళించి। భూతకోటులనెల్ల బొజ్జలో నిమిడించి సూక్ష్మరూపముదాల్చి శోభగుబెంచి। కల్లజగతిని మరల మొల్లముగగల్పించి లోకవిడంబంబు లోనుమించి। భూతముల బుట్టించి యాసతలు రెట్టించి అఖిలంబులోనీదు యాత్మనుంచి॥ అంచితంబుగ నీచర్య లెంచియెంచి, కవులుజేరిరి కైవల్య పదముగాంచి॥ శ. ౬౪ సీ॥ అంతరాళపుభూమి నంకించి పైకొత్తి నీటిలో తెప్పగా నిల్పినావు। సేతువుబంధించి జెప్పశక్యముగాని కోతుల కొల్వు గొల్పించినావు। అతులితంబుగ మునుల సతులను జేశావు సతులపై మతినీవు నిలిపినావు। ఘోరదైత్యులనెల్ల గోరునజీనా

వు మాయలేడిని నీవుమడిచినావు॥ తగును నీచన్యా
నీవసాటంరెకిగావు, నిన్ను జేరితి నీతోడు నన్ను గా
వు। శ. ౯౫ సీ॥ ఏమయ్యా రావయ్యా యింతజాగేల
య్యా పవళించవయ్యా నాప్రక్కనయ్యా। కయ్యం
బు లేలయ్యా కడునవ్వుగాదయ్యా నేనునీకనుమా
య మానవయ్యా। యేదయ్యా నీదయ రానియ్యా
వేమయ్యా తూగుటుయ్యాలలో నూగవయ్యా। ర
తియందు శ్రమచేత రంజిల్లినావయ్యా దానమిచ్చి
తినాదు మానవయ్యా॥ అనుచు నీతోనుభామలు ఆ
డెనయ్యా, పదిలముగ నన్ను బ్రోవకవదలనయ్యా।
శ. ౯౬ సీ॥ ప్రీతి తలోదరితోను భర్తపనులను జేసి
యందరికి నన్ని రూపములతోను। యేక కాలము
నందు యేకభావముగాను పదియాఱువేల భా
మినులతోను। స్త్రీలు బతిమాలను శిద్ధమైన మేనుర
తులదేలించును రమ్యముగను। సంతోషముగనీవు
సర్వకాలంబును సతులందు నీప్రేమ సమముగాను
దయను వెదజల్ల జూచె నీధనముగాను, ఆర్తినినకు
న్న నీకిక సుకీర్తిబోను। శ॥ ౯౭ సీ॥ జగములు నిను
భోలు జలనిధుల్ నీజాలు అను రూపములకు నీ వా

నవాలు । యిల్లాళ్లపైనీవు చల్లిన తలంబ్రాలు తమి
దీరగను నీవుత్రాగేపాలు । నీమాటలను జేసు నిజ
ముగా వెయివేలు తళతళ లాడెనీ తలరుమాలు ।
ననయంబు నీమేలు నగసబాటు గాబోలు తరుణిరు
క్మిణి దుర్విష్వెతలను ప్రేలు । ఆదరించకయున్న నే
నడుగవీలు బోధలిక నేల ననునీవు బ్రోవమేలు ॥
శ ॥ ౯౭ సీ ॥ తనివి దీరదునీరుదాళ్యంబు నాకప్ప ప
రపులీయ్య గదయ వరాలకుప్ప । ప్రేమజూసితె
తప్ప బ్రతిమాలితే ముప్ప రిపరి జెప్పను నాకుమె
ప్ప । నీపైనశాలువలు నీపైని నేగప్ప నీపైని పద్యము
లు నేనుజెప్ప । నీమీదభక్తిని నీమంబు యికతప్పజె
ప్ప జెప్పగవినవు జేయమెప్ప॥ ధరను దయజూడ
మనచు నేతరచతప్ప నీకు శరణని వేడితే నాకుమె
ప్ప శ॥ ౯౮ సీ॥ యింతులు నీకేల యెందుకు యీ
గోల పతిననుచు రతుల బాధించ నేల । ర
వికరవీసను చురవ్వ పేయగ నేల భామ
లచేమాటపడగనేన । పరసతులతోనీవు భాషింప
గానేల ఘనతజెడు చుండేదిగాన వేల । ముదితలం
దున నీవు ముచ్చిరి గొననేల మోహంబులో నతు

లపుంచ నేల॥ వెదక జెప్పితి వెయ్యేల వేదపాళ
అతసుదప్పితె నాను నీ అమృతమేల। శ॥ ౧౦౦ సీ॥
శ్రీనాథనీ కెంత శ్రీలతో డుతకొంత జేసినపనులన్ని
జెప్పవింత। శ్రీలత నీచెంత చెట్ట బట్టుటదెంతపుం
తపాగ బెట్టరా పుసలులంత। పనిబట్టి శ్రీలతో భా
షించు టదియెంత శ్రీకాంతుడని నిన్ను జెప్పలెం
త। చనువిచ్చి శ్రీలతో సరసమాడుటదెంత మ
హ నీయమైననీ మహికిగొంత॥ జెప్పలేనంత నీపైని
గొప్పచింత తప్పదిక నన్ను బ్రోవు నీ దయకదెం
త। శ॥ ౧౦౧ మంగళం బంటినా మాట తప్పులుగా
యి శేవించు చుంటిని శేషశాయి। కనిపెట్టియుం
చునీ కరుణాసరవుచేయి యెపుడేమి జరుగునో
యేకశాయి। మరి మరి నీయందు మనసు బుట్టిన
దోయి అంగమ స్థిరమంటి రంగశాయి। దొరవు
నా తెరవకు వెరవు దొరికితివోయి కరువుదీరెనునా
కు కనక మోయి॥ ఆదరించక కోపంబు ఆగదో
యి తప్పులెంచితె జెప్ప నా తరమటోయి। శ॥౧౦౨
సీ॥ మహిత ప్రభావనా మనసుకు నీవంటి దైవమె
క్కడ లేదు దాతవంటి। కృపజూడ మంటినా నె

పసు రెంచకుమంటి దీనుని దరిజేర్ప మానకంటి।
ప్రతిసారి దయజూడ బ్రతిమాల లేనంటి ప్రాజ్ఞుడ
గావంటి ప్రభుడవంటి। మనవిచేకొనుమంటి మాట
తప్పకుమంటి దయజూడు నీమాట చాటునంటి।
కోటిమన్మథ నీరూపు లేటియుంటప సాటియెవ్వరు న
నుబ్రోవ మేటివంటి ॥ శ ౧౦౩ సీ॥ దశరథాత్మజ ని
వు దశకంఠు సమయించి వాలినొక కోలతో గూ
లవైచి। పరశురాము రిపుల గ్రిక్కురక పడించి విరి
వైన ధనువు హరువిల్లు విరిచి। కపులచే వారధీ ఘ
నతిగా కట్టించి గిరిమతో సేతువు గర్వమణచి। వ
నితిజానికిని సగ్ని బరిపుబుచు బంపించి పిమ్మట సీత
పై ప్రేమబెంచి॥ మూర్తివతంబు నీకీర్తి పుచ్చటించి
నేర్పుగలిగిన మనుజుండు నిన్ను గాంచి। శ॥ ౧౦౪
సీ॥ నీస్మరణ మరువక నేప్రొద్దు దలచుచు నీమంబు
తో నున్న నిన్ను గాంచు। అవనిపై నీభక్తి కాసక్తి పు
ట్టించు అమృతంబు అనరుండనుభవించు। నీ
భక్తవరుడను నీ ప్రేమ జూపించు దీపించు నీకీర్తి దిశ
లుగాంచి। అతిమూఢు డనుచుని యాత్మసందున
నుంచు నీపుత్రు డనుచుని ప్రేమబెంచు॥ మనసుకరి

ంచ కిక నేను మాననను చు మాయకుడవం టె మ
[illegible] నీమనసునుంచు। శ॥ ౧౦౫.

సీ॥ బ్రహ్మాదులైన నీ ప్రజ్ఞ తెలియగ లేరు చింతిం
చ నరులు నీకెంతవారు। యెల్లదైవములు నీకెన్న
డు సరిరారు దాసులందరు నీదుదయనుగోరు। సా
ధులందరు నీదు సాన్నిధ్యమున జేరు అజ్ఞాను లెపు
డు నీయాజ్ఞమీరు। అడుగడుగునకు నీకు నసురుల
తోపోరు సాధించి బరిమార్చ నీదెజోరు॥ బాధపెట్ట
కునాకృతులు నీదెపేరు, వేచ కిక నాకు తోపించు
పాచినోరు॥ శ. ౧౦౬ సీ॥ కన్న కొడుకుని మనసు
కంగారుబెట్టితే బంగారు నీపెట్టి పగులగొట్టు। క
న్న తండ్రివి నీకు కనికరము లేకున్న [illegible]కోలే
నట్టి కలహమెట్టు। యెంత వేడిన యింత చింతబె
ట్టితె రట్టు భక్తులందున నీకు ప్రబలబెట్టు। యీసా
రి నామనసు కింపబెట్టితెవట్టు కంసారి నీమనసు క
రుగగొట్టు॥ జ్ఞానులకునీదు కథపట్టి తేనిపట్టు, విం
త నీగోష్టి తరచితే యెంతగుట్టు॥ శ. ౧౦౭ సీ॥ మ
త్స్యమై జలధిలో మరి సోమకుని ద్రుంచి నిగమము
లు దెచ్చి నీసుతునకిచ్చి। కూర్మమై జగతిని కుదురు

గా నిర్మించి విపులభూమిని నీమునీపునుంచి। వరహా
మై హేమాక్షు వనధిలోపల వైచి పటుశక్తి భూమి
ని పైకిదెచ్చి। నరసింహ మూర్తివై ధరహేమ కశి
పుని దండించి ప్రహ్లాదు దయనుగాచి ॥ వెదకితిని
గొప్పదొరవనుచు మదికిదోచి, అహహ నమ్మితి ని
జము నీమహిమజూచి॥ శ. ౧౦౭ సీ॥ వామనమూర్తి
వై వసుధ యాచించితివి భూమంత నొక అడుగు
బూనిపెంచి। కడమపాదంబు నాకాశంబుపైనుంచి
విశ్వరూపము బెంచి విస్తరించి। సంపులు గొంపు
లు సరిగాను బిగియుంచి పిక్కటిల్లిన మేను వెక్క
సించి। ప్రళయ కాలాభీల ప్రజ్ఞను జూపించి బలిపై
ని మూడవ పదమునుంచి॥ బలిని నప్పుడు పాతాళ
మునకు బనిచి, గచటలేకుండ నీచక్రమచటనుం
చి॥ శ. ౧౦౮ సీ॥ జగతియందున బుట్టి జగదీశ్వరుని
కథల్ బలమైన కృతులందు బలుకనైతి। ఘన విప
ద్గాఢాంధకారమగ్నుడనై తీర్థయాత్రిలునైన దిరు
గనైతి। మట్టి శరీరంబు గట్టిదనుచునమ్మి జపత
పంబులునేను చేయనైతి। కలిమికి కవులకు ఘనవి
రోషము చేర దానధర్మములైన దలుపనైతి॥ సురచి

రాకార నీప్రేమ జూపుసుదతి రావెదరి జేర్చ నాకు
ను నీ వెనుగితి। క॥ ౧౧౦ సీ॥ కరుణాకటాక్ష నీకరు
ణ పరిభావంబు కరిరాజు ప్రాణంబు గాచినావు। క
రుణంబె నీమహిమ జెప్ప శక్యము కాదు ప్రహ్లా
దు భక్తికిపరిబలి నావు। దశరథాత్మజ నీదు దయవం
టి ధన మేది గాధేయు యజ్ఞంబు గడపినావు। తత్త
ర పడినీవు ఉత్తర మొఱకిడ్తే గర్భమందున శిశువు
గాచినావు॥ యిన్ని యనుగావు గాచిన వి నన్ను
గావు, ప్రకట మొనరింతునను బ్రోవుబాబు దేవు। క॥
సీ॥ నీనామ మధురంబు నిరతంబుగోలిన నిరుప
మానందంబు నెరపుచుండు। నీపదధ్యానంబు నే
ప్రొద్దు జేసిన భువనోన్నతత్వంబు బొందుచుండు
నీవేర నేకృతి నేపార జేసిన చిరకాల పదవిని జెందు
చుండు। నీనామ మెప్పుడు నేవేళ నుడివిన ఘోరపా
పంబులు జారకుండు॥ స్వరూపము నిఖిలంబు నిం
డియుండు, చింత చేసిన నరుడు నీ చెంతనుండు।
క॥ ౧౧౨ సీ॥ చిరుతప్రాయమునుంచి శ్రీహరినీస్మర
ణ మహిని జేసితిని నీమనసునుంచు। ఇహసౌఖ్యము
లను నేనిచ్ఛయింపగలేదు పరమందు దేవర పరము

నుంచు। వాక్పుష్పమాలికల్ వరుసగా నర్పితి ధ
రియించి కంఠమున దలపోయుంచు। జరఘాటి నీతో
టి జెప్పజాలనటంచు మరుమరి నీచిత్తమందునుంచు
ఆది విఘ్నంబు నా ప్రార్థనాలకించు, జన్మసఫలత చే
యవే జయమటంచు॥ ౧॥ ౧౧౩ సీ॥ నవలరాయ
డెంద పదిలముగ గాపించి చేలంచు వెన్నెల రేడు
గాచి। తరికొద్ది మేఘముల్ తరచుగా వర్షించి ఘన
ముగా భూమిపై కసప్ర మొలచి। దట్టముగ సస్యము
ల్ దిట్టముగ ఫలియించి పసుధనంబులు చాలపాల
నిచ్చి। ధర్మమెల్లెడలను తప్పక నడిపించి తన ప్రజ
పై ప్రేమతా నుంచుంచి॥ త్రేతయుగమున యీరీ
తి ఖ్యాతిగాంచి అవని పాలించె రాముండు ఆదరిం
చి॥ ౪॥ ౧౧౪ సీ॥ ఘనపురి ద్వారకపురము నిర్మిస్త్రి
వృష్ణులకది వసతిపట్టు జేస్త్రి। మొల్లముగ సంపద
గొల్లభామలకిస్త్రి పెల్లుగా యదుకులము పెంపు జే
స్త్రి। పటుతరైశ్వర్యమును పట్టజాలక నిస్త్రి కళ్ల
కు కడుమదము గప్పె వేస్త్రి। మునిశాపమని పన్ని
ముసలమును బుట్టిస్త్రి తుంగ చే యదుకులము కుం
గదీస్త్రి॥ హాస్యలాగముగ యదుసంప దపహరిస్త్రి

యొంచిద్వారక ముస్సీట ముంచివేస్త్రి॥ శ॥ ౧౧౫
సీ॥ శరణు జగన్నాథ శరణుజానకిరమణ శరణు జగద్వీర శరణు శరణు। శరణు కరుణానిధే శరణు వేంకటరమణ శరణు పరమానంద శరణు శరణు। శరణు నిర్గుణరూప శరణు జగత్ప్రభో శరణు యోగానంద శరణు శరణు। శరణు మునిపోషక శరణు జనపోషక శరణు పావనమూర్తి శరణు శరణు॥ శరణు శరణంటి నీకృప శరణు శరణు ప్రభుడ నాకియవె వైకుంఠపదవి శరణు। శ॥ ౧౧౬ సీ॥ దశరథాత్మజ నీకు దండంబు వార్ధిగంభీరునకు వందనంబు। దేవజగన్నాథ దేవశ్రీపరమేశ అఖిలప్రధాన నీకగుశుభంబు। జీవాత్ములకునీవు జీవనాధారంబు అమితప్రభావ నీ కగుజయంబు। కవుల కాధారంబుఘనపుణ్య తేజంబు మహిత ప్రతాపునకు మంగళంబు॥ నీదుతేజంబు నెరపెను నీ జగంబు సురుచిరాకారజగతికి శుభకరంబు। శ॥ ౧౧౭ సీ॥ వాడరేవాన్వయ వరసుధా కరమందు సోముడనగను బుట్టి కామరాజు। సీసములు కొరకునై శ్రీహరిని ప్రార్థించె మదికినోపించె నలబదియు మూడు।

రంగ శతకము నందు రంగని కర్పించి భవ బంధములను నే బాపుమంటి। భక్తివైరాగ్యంబు పదవిగా మదికిచ్చి తుదకు నీ సాయుజ్య పదవొసంగు। దీనమందార నాకోర్కె దీర్పకున్న చూడునాజాడ నీడవలె విడువ నిన్ను॥ శత్రుమదభంగ నవఘన శ్యామలాంగ సూరి చిత్తాబ్జ భృంగ కస్తూరిరంగ।
శ॥ ౧౧౮.

మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయును కస్తూరిరంగ శతకము ముగిసెను.

ప్రచురపత్రిక

ప్రకృతమున మదరాసు మొదలగుతావులముద్రాక్షరశాలలలోముద్రించుగ్రంథములలో అనేకతప్పులుండుటచేత చదువరులకు అనుపయోగమగుననియెంచి పండితులచేత తప్పులన్ని ఒప్పులుగా పరిష్కరణచేయించి మంచికాగితములుంచి తెలుగున హెడ్డింగుటైపుతో అనేకరకముల శతకములును గోటుపైమరితో స్త్రీలపాటలు 100 రకములును యింకా దండకములు కథలు ప్రబంధములు మున్నగునవి స్వంతఆఫీసునందు ముద్రించుచున్నారము. వెలలు సరసముగానుండును. విశేషముకొనువారికి సరియయిన కమీషను యివ్వబడును రు 0-0-6 లేబిల్సుపంపితే కేట్లాగంపుదుము. తెలుగునను యింగ్లీషునను గ్రంథములుకూడాకిఅచ్చువేయుదుము.

ఇట్లు విధేయుడు,

కాకినాడ పత్రివారివీధి మ్యూనిశిపల్ నెం 1862రు
పెద్దమసీదుకు పడమరవైపుయిల్లు

ప్రకటనపత్రిక.

శ్రీ [illegible] మహాత్మ్యము సంపూర్ణము ప్రకటనాభిలాషులకు [illegible] [illegible] [illegible] తాత్పర్యసహితము [illegible] ము సంపద్గిరి శ్రీ వేంకటేశ్వర మహాత్మ్యము [illegible] [illegible] శ్రీ శైలమహాత్మ్యము కన్యకా శ్రీ శైలమహాత్మ్యము ఇవి [illegible] ములుగా ముద్రింపఁ బ్రయత్నించుచున్నారము.

మల్లెవరపు రంగనాథరావు.

కాకినాడ, వకీలు.

శ్రీ [illegible] ముద్రాక్షరశాల

కస్తూరి రంగ శతకము

13638